

Region Slezská brána

Počet obyvatel
k 1. 1. 2012: 4011

Paskov

Rozloha:
11,78 km²

Zámek se sochami ležícího lva a antických bohyň Eris, Tyché, Niké a Athény

S tehdejší osadou Paskov, ležící nedaleko soutoku Ostravice s Olešnou, se v dochovaných písemných pramenech poprvé setkáváme roku 1267 v závěti olomouckého biskupa Bruna. Dobu skutečného založení Paskova pak můžeme klást minimálně do 1. poloviny 13. století. Paskov během následujících staletí vystřídal mnoho majitelů a není účelné je zde všechny jmenovat. Všimněme si jen některých. Zajímavou osobností byl Ladislav z Kadaně (zemřel asi 1530), kterému je připisován úmysl učinit z Paskova městečko. Proto prý nechal na náměstí postavit několik rybníků domů. V dosavadní historické literatuře nepadá shoda v otázce, kdy se Paskov stal městečkem, nejčastěji se hovoří o dvou datech: 1499 nebo 1538. Výrazně se do dějin obce zapsal právě roku 1538 Jan z Pernštejna, který se dohodl s tehdejší olomouckým biskupem na vyvázání Paskova z podřízenosti biskupství. Paskovské léno se nadále stalo svobodným a bylo takto zapsáno do zemských desek. Za Václava Bruntálského z Vrba byl vybudován v letech 1640-1646 paskovský zámek. V červnu roku 1699 byly v sousedství Paskova hrabětem Františkem Josefem z Oppersdorfu založeny Oprechtice, které pak byly v roce 1980 sloučeny s Paskovem. Mezi poddanými byla údajně oblíbená lidumilná hraběnka Marie Pavla z Fürstenbusch, která nechala vystavět nový kamenný kostel sv. Vavřince. Když v roce 1869 paskovský zámek vyhořel, tehdejší majitel panství Mořic hrabě ze Saint Genois jej nechal přestavět do podoby čtyřkřídlého zámku s mansardovou střechou a novoklasicistní fasádou, v jaké jej známe dnes.

Historie zámku, který je nyní bohužel prázdný, je přitom velmi dramatická. Za třicetileté války byl dobýván cizími vojsky, vyhořel, několikrát byl přestavován, po roce 1945 byl poničen a posléze adaptován na léčebný radioterapeutický ústav, který zde zahájil provoz roku 1951. U zámku byla v 18. století založena zahrada, z níž v dalších desetiletích vznikl park osázený mimo jiné i cizokrajnými keři a stromy a protkaný pískovými cestičkami. I na zámeckém parku se ale v dalším období podepsal zub času a nedostatek péče. V době druhé světové války byla jeho jižní část dokonce celá vykácena. V poslední době byl park znovu obnovován a je součástí evropské soustavy chráněných lokalit Natura 2000, protože v dutinách stromů žije ohrožený druh brouka z čeledi zlatohlávků páchník hnědý.

Kostel sv. Vavřince

Park býval doplněn i řadou soch, z nichž některé se dochovaly do dnešní doby, zejména jde o pískovcové sochy antických bohyň Athény, Niké, Tyché a Eris, umístěné na terase u zámecké budovy. Opodál pak stojí ještě jedna socha s podobným námětem – Hérakles vracející se se dvěma zlatými jablky ze zahrady Hesperidek. Pozoruhodný je i zbytek zámeckého vodotrysku v podobě ležícího lva. Paskov je vůbec obec na sochy poměrně bohatá. Z nových soch je nutno se zmínit o soše TGM podle návrhu sochaře Otty Guttfreunda, která byla slavnostně odhalena hned čtyřikrát, poprvé roku 1929, naposled v roce 1990. Její odstranění si vyžádaly dva totalitní režimy, které se na našem území mezitím vystřídaly. U zámecké brány stojí sochy sv. Šebestiána a sv. Jana Nepomuckého z doby okolo roku 1710 a na náměstí socha sv. Floriána z roku 1780, kterou dal na vlastní náklady postavit místní občan Jan Lísek.

Od sv. Floriána můžeme plynule přejít k místnímu Sboru dobrovolných hasičů, který patří k nejstarším v regionu. Byl založen už roku 1877 a předznamenal období spolčování typické pro přelom 19. a 20. století. Úplně prvním spolkem byl ale Paskovský okresní hospodářský spolek, který zahájil svou činnost roku 1862. Jeho hlavním cílem bylo šířit mezi rolníky osvětu, poučit je o nových metodách hospodaření vedoucích také k větším ziskům. Bohatý spolkový a kulturní život tehdejších obyvatel Paskova dokládá zřejmě výčet dalších organizací: od roku 1889 TJ Sokol, od roku 1908 Orel, po první světové válce DTJ, dále například Včelařský spolek, Muzejní spolek, Junák, Kulturní spolek a další.

Hovoříme-li o společenském a kulturním životě obce, musíme zmínit i významné či zajímavé osobnosti. Z rodáků jsou to malíř Bohumír Dvorský (1902-1976), pianista, hudební skladatel a pedagog Gustav Pivoňka (1895-1977), místní kronikář Karel Havránek (1864-1935), či herec a režisér Radim Koval (1924-1985), z těch, co se tu nenarodili, připomeňme významného místního spolkového a národního pracovníka a básníka Josefa Skýbu-Děhylovského (1851-1933), překladatele z ruštiny Jaroslava Teichmanna (1904-1999) a zejména pak entomologa

Edmunda Reittera (1845-1920), který zde prožil velkou část života. Publikoval ve svém oboru více než 1000 prací, založil odborný časopis, byl členem několika vědeckých společností, obdržel řadu vyznamenání a roku 1898 se stal císařským radou. K současnému Paskovu patří neodmyslitelně i několik průmyslových podniků. Nejnovější z nich je Pila Mayr-Melnhof Holz Paskov s.r.o., otevřená v květnu 2004. Vedle ní se nachází areál firmy Biocel Paskov vyrábějící převážně bělenou buničinu. S výstavbou závodu bylo započato v roce 1979 a první celulózu tu vyrobili o čtyři roky později. V roce 1966 začala těžba uhlí v novém Dole Paskov, ukončena byla v roce 1999. V sousedství Dolu Paskov vyrostl v 60. letech podnik OKD, Závod pro degazaci a odvodnění, přejmenovaný roku 1977 na Důlní průzkum a bezpečnost. Dnes je firma součástí nadnárodní společnosti Green Gas International B.V.

Závěrem dodejme, že snahy povýšit obec Paskov na vyšší sídelní jednotku, které jsme zaznamenali už v 16. století, byly naplněny v roce 2011, kdy se Paskov stal městem.

Podvečer u rybníka Kuboně

Paskovské náměstí

Zámecký park

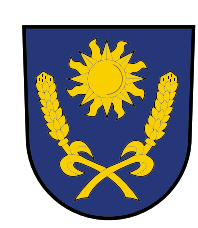
Šenov

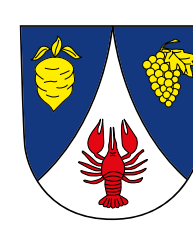
Vratimov

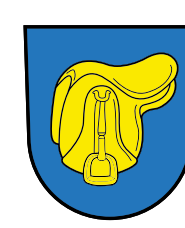
Paskov

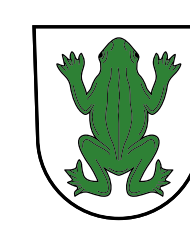
Václavovice

Řepiště

Sedliště

Zabeň

Kaňovice

